

Rodina Jindřicha Krauskopfa

Tenhle obrázek byl pořízený na začátku 20. let, ještě než jsem se narodila. Zdá se, že je to u nás doma na Vyšehradě v Praze. Nalevo můžete vidět mého dědečka Jindřicha Krauskopfa s babičkou Annou Krauskopfovou vedle něj. Vepředu sedí má maminka Hilda (Lašová, rozená Krauskopfová) a ti lidé vzadu budou teta Erna a strýc Rudolf.

Můj dědeček z matčiny strany se jmenoval Jindřich Krauskopf a narodil se v roce 1872 v Oticích u Klatov. Nevím, jakého vzdělání dosáhl, ale určitě nestudoval univerzitu. Bydleli s babičkou v Praze, nejdříve ve Vodičkově ulici. Tehdy začali od píky, šili čepičky a kabátky a další věci pro novorozeňata a postupně se vypracovávali, až si děda otevřel na Vyšehradě v Praze továrnu na výrobu pokrývek hlavy. Firma se jmenovala anglicky ERKA CAP. ERKA byla značka pocházející z iniciál dědova syna Rudolfa Krauskopfa. V továrně se šilo ve velkém, měli jsme mnoho obchodních zástupců, kteří se pohybovali po celé republice. V samotné továrně pracovalo okolo 200 zaměstnanců. Pamatuji si, že jsme dokonce měli tu čest a šili jsme čepice pro prezidenta Masaryka.

Myslím si, že děda tíhnul k sociální demokracii, ale nevím, zda byl členem nějaké politické strany. Měl velkého koníčka, kterým bylo jeho auto Škoda Tatra. Pamatuji si, že si na ni nechal dát nějakou speciální kapotu. Ráno vstával v sedm hodin a šel do továrny. V půl deváté snídal vajíčko na měkko a jeden suchar s máslem. Bylo to přesně v půl a speciálně tak naměkko, jak on to jedl. Ve dvanáct se naobědval a vrátil se do továrny. Strávil tam celý den oblečený do pracovního pláště a čepice. V šest byla večeře, na kterou se vždy převlékl do obleku, ačkoli jsme spolu večeřeli sami. Večer si pak četl noviny nebo nějakou knihu, poslouchal rádio a odpočíval. Můj dědeček byl pán, u kterého jsem věděla, že každý čtvrtek bude k obědu tohle a každou sobotu támhleto. Prostě všechno muselo být přesně a načas, jinak ho to strašně rozčilovalo.

Moje babička z matčiny strany se jmenovala Anna, rozená Glücksmannová. Myslím, že se narodila někdy v 70. letech 19. století v Horním Litvínově. O její rodině ani případných sourozencích nic

nevím. Myslím, že neměla žádné vyšší vzdělání. Byla to česká Židovka, doma se mluvilo zásadně česky.

Babička organizovala domácnost. Jezdila sice nakupovat do tržnice, ale měla na to šoféra v livreji. Nevím, z jaké rodiny pocházela, ale asi na to byla zvyklá. Jedna švadlena z továrny za ní vždycky jednou týdně chodila a dávala do pořádku její garderobu, prala, žehlila a zašívala. V továrně byla babička velmi oblíbená jako hodná paní šéfová. Když měla svátek, tak se na sv. Annu nepracovalo, najala se hudba a na dvoře továrny se tancovalo.